

om, hvorvidt denne bundgrænse på de 40.000 kr. er rigtigt valgt, og jeg vil igen gøre gældende, at den er sat for lavt.

Sammenligner vi med de aftaler, vi har indgået med andre lande, f.eks. Storbritannien og Tyskland, ja, der ligger bundgrænsen væsentlig højere end 40.000 kr., og hvis man skal ud og lave en rimelighedsbetragtning i forhold til leveomkostningerne de pågældende steder, ja, så er det jo altså sådan, at leveomkostningerne i Belgien er betydelig højere end f.eks. i Storbritannien. Så alene ud fra den systematik og logik bør det beløb være højere, og den indrømmelse kan ministeren give Folketingets flertal, uden at ministeren skal genåbne forhandlingerne med Belgien. Så dette være givet som et godt råd til, hvordan ministeren denne her gang kan forvente at få flertal for sit forslag, så det ikke bliver stemt ned igen.

Med hensyn til Makedonien er der kun ros til ministeren. Jeg opfatter forslaget sådan, at det alene gælder for personer, der bliver hjemmehørende i Makedonien, efter at overenskomsten er trådt i kraft, og det er jo endnu et eksempel på, at ministeren godt ved, hvordan det skal gøres.

I sidste samling havde vi forslaget med en dobbeltbeskatningsoverenskomst med USA. Dét var det det samme, det gælder kun for personer, der er flyttet, efter at overenskomsten er indtrådt, og derfor ved ministeren jo godt, hvordan håndværket skal gøres, sådan at forslaget får en nem gang igennem Folketinget. Så vi støtter naturligvis lovforslag nr. L 23.

Så er der Singapore, og der må jeg indrømme, at min umiddelbare indskydelse, da jeg læste, at lov nr. 457 af 31. maj i år ikke er blevet udnyttet, var, at jeg blev glad, for vi stemte imod, at ministeren fik den hjemmel, fordi konsekvensen vil være store økonomiske tab, også for danske virksomheder.

Men jeg synes, at ministeren skylder Folketinget en forklaring på, hvorfor den lov skulle vedtages i maj måned i år, for de forhandlinger, der nu har resulteret i en dobbeltbeskatningsoverenskomst, har jo været i gang på det tidspunkt, og hvis Folketinget skal bruges som en særlig forhandlingspression, synes jeg ikke, ministeren behandler Folketinget på en værdig måde. Folketinget bliver bedt om at vedtage en lov, og det må være, fordi der er alvor bag, og ikke bare, fordi ministeren har brug for ekstra pondus ved et forhandlingsbord med Singapores myndigheder.

Vi mener fortsat, at forslaget lider under den fejl, at det kommer til at koste, og det kan betyde, at væsentlige – også danske – virksomheder vælger at flytte fra Singapore til andre steder, altså at der bliver skatshopping. Det er der ingen grund til at fremskynde. Derfor bør forslaget fortsat ændres, sådan at de virksomheder, der har etableret sig og ønsker at eksistere under de vilkår, kan fortsætte uændret.

Det betyder naturligvis, at de stadig væk vil foretrække at betale den lavere skat i Singapore end den danske skat, men hvis alternativet er, at de nu skal udflage, flytte til andre himmelstrøg, ja, så kan det blive resultatet af ministerens uendelige jagt på at indgå dobbeltbeskatningsoverenskomster. Lad dog disse virksomheder få glæden af, at de har etableret sig til fordel også for danske eksportmuligheder.

Med hensyn til Uganda har vi ikke noget at tilføje på nuværende tidspunkt. Hvis der er nogle, der kommer og fortæller os, at der er problemer med den aftale, så lytter vi til dem, men som det ligger i dag, vil vi støtte det forslag.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Meget forståeligt har de fleste ordførere gjort konkrete bemærkninger i forhold til Belgienoverenskomsten. Måtte jeg sige til de ordførere, der har været inde på den problemstilling, som hr. Kim Behne, der ikke helt kan forstå, at forslaget havde det samme indhold: Jeg vil i hvert fald sige, at hvis jeg kigger tilbage på forløbet, da vi forhandlede den i sidste samling, og det ændringsforslag, som så vidt jeg husker samlede partier, der tæller 89 mandater, så havde jeg, hvis det ændringsforslag var blevet vedtaget, været nødt til at anbefale Folketinget at forkaste lovforslaget, for det havde et indhold, som det var fuldstændig umuligt at administrere i det virkelige liv. Og derfor vil jeg sige, at de partier, der måtte have et ønske om at få et andet indhold, i hvert fald ikke har givet meget vejledning til, hvordan indholdet skal se ud.

Men jeg synes, hr. Flemming Kofod-Svendensen sagde det kloge: Lad os nu snakke om tingene. Det er det, man herovre kalder dialog. Det er jeg helt parat til, for jeg må indrømme, at jeg undrer mig usigeligt meget over, at vi med den overenskomst kom i en afstemning, der i forhold til, hvor mange mandater partierne har, hed 90-89. Det mener jeg et eller andet sted er grotesk, når vi i øvrigt har fulgt den linje, som normalt har været fulgt af skiftende regeringer, og endda taget et meget vidtgående hensyn